

סאני (מימין), בתם של עליזה עזיקרי ואריס סאן (משמאל), הגישה נגד אביה תביעה מישפטית על מזונות בסך ססז דולר לחודש

חברות מאשר אמא ובת. היא אמא טובה, בדרך כלל מרשה לי לעשות כל מה שאני רוצה, בתנאי שלא אגזים. כשהיא היתה באה לקיבוץ, הייתי גאה בה, לא מפני שהיא הומרת עליה עזיקרי, אלא מפני שהיא הכי יפה והכי חתיכה מכל האמהות."

סיפורה סאני:

עד גיל 6 הייתי באמריקה, עם אמא ופאני. אני לא זוכרת הרבה מהתקופה הזאת. אחריכך פאני ואני היינו בקיבוץ. לא זוכרת אם היה קשה להיפרד מאמא. נראה לי טיבעי שאני הולכת עם אחותי לקיבוץ. הייתי ילדה קשה, עם המון קריזות.

מאז שהיתה קטנה רצתה להיות דוגמנית. הדבר הראשון שעשתה עם בואה העירה — קורס דוגמנות בן שבועיים. עבודה אינה מובטחת, ואין היא מחפשת. הבטיחו שיתקשרו אם יהיה משהו.

בינתיים היא שומרת על דיאטה, כדי להגיע למישקל האידיאלי, 35 קילו. אין לה הרבה להוריד, איזה שניים-שלושה.

העיר הגדולה הפחידה אותה בהתחלה, אבל בינתיים היא הספיקה להתרגל. "השד לא נורא כליכך", היא אומרת. לומדת בתיכון עירוני א', כשישית. תלמידה בינונית, בגלל ההלם

מישפט נגד

"מאז גיל 9 לא ראיתי את אבא שלי. אז

פניתי לעורך-

דין!" מספרת

סאני בביתה,

כשהיא מוקפת

באוסף הדובים

הגדול שלה

עיצבנתי את המטפלות עם החוצפה שלי והלכתי מכות עם הילדים, בעיקר נתתי. הייתי טיפוס של מנהיגה, והי לידים ניסו לחקות אותי, לעשות מה שאני עושה.

בגיל 10 נעשיתי ילדה יותר טובה. הילדים לא עשו עניין מזה שאמא שלי זומרת, קיבלו את זה כמו בן מאלין. אם היו רואים כתבה עליה בעיתון, היו באים להגיד לי.

הכתבות לא הפריעו לי. רק אחת כתבו שאמא התמוטטה והיא מסתגרת בבית. היה לי לא נעים, אבל היא הסבירה לי שזה לא מריוק, וניפחו את הסיפור. היא אמרה שעיתונאים אוהבים להגזים, ונרגעתי.

על אבא אני לא זוכרת אף כתבה אחת. פעם קראתי שאבא היכה את אמא, אבל התייחסתי לסיפור כאל

מהחיים החדשים. קצת קשה לה, אבל היא מקווה לחזור להיות תלמידה טר בה, כמו בקיבוץ, כאשר תתרגל.

אני לא התינוקת שלך

הדירה, ברחוב שקט בדרום היר, יפה ומטופחת. שטיחים מקיר אל קיר, המון תמונות על הקיר, עצי צים. לסאני יש חדר חמוד. פוסטרים, קישוטים בלי סוף, כמה רובוננים בכל הגדלים ואוסף מיניאטורות על מדפים. עליה טוענת שהשם סאני אינו קשור בכלל לסאן. היא פשוט חיפשה חרוץ לפאני. "אילו היה נולד לי עוד בן, הייתי קוראת לו מאני או דני", היא אומרת, "אבל לא היו מתנדבים..." השתיים חברות טובות. סאני: "יותר

עד לפני שלושה חודשים, מאז גיל 6, היה סאני בקיבוץ הגושרים בגליל. עכשיו היא עם אמא, בתל-אביב. אחרי תה פאני (20), מנישואיה של עליזה, לשחקן ניסים עזיקרי, נישאה לא מזמן, והיא חיה עם בעלה בקיבוץ הגושרים. עליזה תמיד אמרה לבנותיה: "אם אתן רוצות, בואו הביתה. זה הבית שלכן." בגלל החלטתה של סאני לחזור, היא ביטלה נסיעה מתוכננת לאמריקה. "היא כבר ילדה גדולה, אבל עוד צריכה טיפול", אומרת עליזה, "אוכל, כביסה, חיבוק פה, נישוק שם".

עם הוצאת תעודת-הזהויה החליטה סאני להצמיד לעצמה את השם סאן, ועכשיו היא סאני סאני סאני-עזיקרי. היא חיננית, תמירה (1.73 מטר), דומה מאוד לאמא, גם בגומת-החן על לחי אחת, כאשר היא מחייכת.

ל וסי של אבא מצאת לי, מציאה גדולה. אפילו מיכתבים הוא לא כותב לי. יכולת לעשות אותי עם מישור אחר." סאני עזיקרי היתה בת 9 בסך-הכל כאשר אמרה את הדברים האלה לאמא, עליזה עזיקרי. היום, בגיל 16, היא כבר לא מתי-לוננת. אבל היא הגישה תביעה מישפטיית נגד אביה, בררישה שישלח לה 700 דולר בחודש.

אני לא מרגישה שונה או אחרת מילדים שנולדו לזוג נשוי, אומרת בתו של הזמר אריס סאן, "אני מרגישה קצת צער שאני לא קרובה לאבא, אבל קשה להגיד שהיה לי רע, או שרע לי עכשיו. אילו היו הוריי מתחתנים ואחר כך מתגרשים, זה היה אותו המצב. החתונה שלא היתה לא משחקת בי מיקרה הזה תפקיד חשוב."

בקיבוץ בגיל 10. היתה סאני ילדה יפה עם שיער ארוך. אז נעשתה תלמידה טובה והפסיקה להתחצף למטפלות.

עם עזיקרי אבא של פאני, השחקן ניסים עזיקרי, מחבק את בתו (משמאל) ואת סאני. הקשורה אליו עד היום.

עם אמא במיטבה. את סאני בת ה-4 מאכילה אמא. פאני אוכלת לבד. שתיים אחריכך עברו הילדות לקיבוץ.

בת 3 על שפת-הבריכה. בי בגדיים בן חלק אחד. סאני תמיד רצתה להיות דוגמנית.